

Dood brengt leven voort

(1)

> Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht. Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden. (Johannes 12:24-25)

Wat een duidelijk beeld is dit! Zie je het voor je? Je houdt een tarwekorrel in je hand. Er zit een hard schilletje omheen, de korrel zit helemaal alleen in jouw hand. Hij is van jou, het is jouw leven, jij bestuurt het, jij neemt de beslissingen. Jij mag – nee, moet – uitmaken wat je ermee doet. Je kunt de korrel vasthouden en hem bewaren. Maar als je het korreltje vasthoudt, zegt Jezus, dan blijft hij op zichzelf. Er zal verder nooit iets mee gebeuren.

Wat zijn er vandaag de dag veel eenzame mensen om ons heen! En dit is waarom ze zo eenzaam zijn: ze houden de korrel stevig vast. Ze willen hem niet loslaten. En dus is hij van hen. Hij is helemaal van hen... Maar wat een eenzaam bestaan is dat!

Wat is het alternatief? Laat de korrel los, laat hem vallen. Geef hem (terug) aan God. Laat God de graankorrel van je leven besturen. Wees bereid hem op de grond te laten vallen, verlies hem uit het oog - laat hem zelfs begraven worden. Misschien lopen de mensen er overheen, maar God belooft dat er nieuw leven uit tevoorschijn zal komen: leven dat de moeite waard is om te leven, leven dat vrucht draagt. Niet alleen voor deze tijd, maar ook voor de eeuwigheid.

: WD-WFTW-001-NLD
: 13 Feb 2026
: derekprince.com/nl/resources